Epistola 300. IOHANNI COCCEJO BERNHARDUS SOMERUS. 408

Clarissime et plurimùm reverende D. Praeceptor.

Ante aliquot Hebdomadas nullius ferè argumenti literas ad Rev. Tuam dedi. Interim nascitur bona hæc occasio epistolæ mittendæ per amicam manum. Quam ne negligerem, iterum Rev. Tuam per literas compello, quamvis neque nunc magni negotii quicquam sit quod ferebam. Nudo Naulum nunc ex conjectura mitto, quæ si me fallat atque illud majus fuerit, desinam obæratus esse simulatque obæratum me esse intelligam. Interim Rev. tuæ magnas habeo gratias. Verum quia non audeo Rev. Tuam accedere, et non aliquid didicisse, quæ nunc occurrunt, pauca

mit de Lacton

Epistola 299. IOHANNI COCCEJO IOHANNES BUXTORFIUS. 407

Pl. Vir Rev. et Clarissime, Amice Honoratissime; Literæ tuæ ex proximi anni mensibus mihi ante sunt redditæ, una cum geminis exemplis Animadversionum tuarum, quorum alterum D. Gerdesio, cui illud destinasti, una cum amantissimo à te salute, à me tradidi. Gratum illi fuisse bonæ mentis tui in se propensionem, literis suis ipsarum testatur proximè vacuitate. Ego, quod ipsum, gratias tibi quoque habeo maximas, quod Dei et cultui tuis piis et candidis monumentis subinde me honorasti. Et Bibliothecam meam ornare et locupletare dignaris. Ego tibi per Filium meum mihi ignotum Thesauri Grammatici recuti, et à me recogniti, et specimen hinc inde observationibus auctus. Porgatur multorum judicium Locorum Scripturæ in Synagogis adhibitorum et explicatorum quæ proximis mensibus additur, et tibi quoque redditur. Addit, iste puto Filium meum exemplar Disputationis Decalogicæ in Praecepta V. in qua Respondentem ego Filius meus mihi minor, his et Studiis Theologicis, à me consecratus. Liberos etiam addidicam, non beatè memini, quia dum in valetudine molesta mihi fuit conflictatus. Omnia, gratia gratia, boni omnes, profecto et bonæ tui amantissimi, et observantissimi. Animam quidem spectat dantis, non tantum dari. Utinam omnis boni mihi volentibus increscere, spem ejus, Deo benedicente, et, Deo mihi concedente, mihi succidat quem è visceribus meis perdidit, in Professione Hebraica, quæ Patre meo, et ego jam per XX annos, sine interruptione, in hac Academia defunctus sum. Ingenio et judicio satis polleat, modo domi natendi by ac audet Diligentia et Assiduitate. Et habet à me media, quæ vix dies ei suppeditare potest. Sed à hac, in quo est, habitu est, nisi in officio solendi retineatur. XIX super vigesimum est annum: Textum Hebraicum Biblium mediocriter tum etymologicè, tum syntactice novit explicare; Targumim etiam intelligit, et cum additamentis plerumque intelligit. Magna hospes omnino est in Syriacis. Rabbinica varia jam legit, et experitur conatu in linguam Latinam mihi verbis. Mensuram etiam jam est aggressus, et gradum ejus habet. Præcipuum verò ejus studium hactenus fuit Theologicum: qui Philologus, qui non simul sit Theologus, nec utiliter, nec feliciter et dexterè satis, suâ scientiâ et potest. Omnia verò hæc adhuc sunt imperfecta, et fragilia, nisi continuatio accedat. Deus comitetur meis et ipsius laboribus è cœlo veniat, ad suam gloriam, et Ecclesiæ ac Scholarum ædificationem. Ego, et hanc studio ex animo faveo, ita sollicitè curabo, quid in litigiosam hanc publicam, quæ hodie minimè est inter nostros frequens, perdatur. Messis quid dicam! Semi non possum perdere, et permittere omnia ea, quæ non sunt ad nostrum gregem vel publicum, rejicienda cum stomacho et fastidio. Magis habenda esset ratio Amicitiæ, Consortii, et Fraternitatis. Sæpè minatus sum, relinquam in vestris Provinciis confœderatis, tum acerbas, secundas res, et finem illas Dolorum consortitaneas publicas. Apud nos id non permitteretur. Sicut ea rem nihil hic inferri permittitur. Certosæ Leges sunt hic ferè, et nihil imprimatur, quod sit contra Pietatem et Religionem, contra bonos mores, contra Pacem publicam: ut omnia Authoris, et Typographi typimentur. Liberalis apud vos hæc est nimia. Inspiciam aliquando ab hic conferre cum D.D. Spanheimii hominis responsa, nihil ab ipso fuit, statim esse tis vestris provinciis irremediabile. Ego suadeo, ne continues Servi Dei responsationem, quæ publicè, si maximè lacessaris, silentio te abripiaris, et malitiosis tuam temporis impendas. Auctor Hebræus, qui Hieronymi olim proverbio dicebant; כי מצאו בי תרי דאי דיקים ושתיקין הוי מיתה שתי Quando duo inter se litigant et rixantur, qui prior taceat, melior et multo generosior existendus est. Item Quando duo inter se litigant et rixantur, qui prior taceat, melior et multo generosior existendus est. Item כשאתה אין רוצה שהם מריבים Similia obliqui insaporo, occasion detur, etiam dicis, et quantum possum ad Pacem ac. Non omnis, ad quæsitis non hos oblatos quæstiones, semper respondendum, nullum publicè. Sed spem, de scripta litigantium bonis fore, sapiens quod est. Si non omnibus placere conditi tuis scriptis, quali minus ad omnium. Nec scriptis quidem placet omnibus. Magna vero omnes de re omnia placerent. Idem optabit sunt plenum dei omnipotentis viri. Acquiesce, quid libenter etiam quibus placet, tuum esset non, tum alii, etiam inter eos, quibus non in omnibus nihil consent. Ego quoque non in omnibus placere omnibus: ita non omnia alicui probo. Sed abest ut pulsem dies suggillare velim. Petimus à Lectoribus scilicet tolerantiam, et de his de omnibus, quibusdam. At nos non possumus in Frobiis, Collegiis, vel locum digna disputationem vel plausus omnibus legendi à nobis nihil diversa, tolerare. Magna nobis vel tibi offi officere, vel animal aliquot, qui potest alcuidam pacifice, et pugna in proposito tuo, ut Deus benedicat, et omnibus nobis Spiritum charitatis, lenitatis, tolerantiæ, longanimitatis, Deus Amen. Hæc hyeme nihil pertinuit, nisi Disputationem in Praecepta VI, quæ proximè D.V. nitidis

Cur Mat. 27:46.
gendum ἐλὶ, ἐλὶ,
inum. deinde
atio videtur magnus
nessio quibus aliis
ebraica, non pro
t N esse camets
ol et ita porro.
ἐλὶ sed ἐλὶ sec.
hanc esse opinionem
divi. Plato illius viri
eine indignatione
Qualia sunt illa
unde fuit et similia.
libraniorum, an
gnam in libris à
dam sui commini-
orum errore confiteri.
e et D. Boddaan
utergne rev. tuam
is dicas D. cognato
Vanderhagia,
tur. D. Anslarium
per Dei gratiam Ube-
ter audivi. Mater
ma pignora mecum
(signe tam famili-

dictum

Somerum

de re mutata non potest plane idem dici, quod ante mutationem. Exod. 12:
dicitur: deglutiuit baculus Aaronis ipsorum baculos. Ubi vocabulum deglutiuit notat mutationem. Sed Apostolus omnia eadem dicit de pane mutato post consecrationem. imo distinguit 1 Cor. 11:16. à corpore Christi. et v. 17. per
ἓν σῶμα ἐσμεν οἱ πολλοὶ et esse εἰς τοῦ πνα. Iam res clamat, non omnes, qui sumunt
de pane caena, esse unum corpus. Sed, qui per unum spiritum baptizati sunt, ut
sint unum corpus, sive sint habere Christum in se manentem, quemadmodum
omnes de uno pane participant. Non hic quidem facit unum corpus.
Quod de verbis Θεοτόκος interrogas, ad id fortasse respondebit Hutchinus in iis, quae scripsit ad Vossium, p. 5. ubi distinguit inter
Θεοτοκίαν et Θεοδιδαξίαν. sic enim loquitur. Inter alia dicit: Iohannes
scribens Apocalypsin, erat Θεότοκος; scribens Euangelium, mysteriis
[illegible] quae oculis suis viderat. Ego sic

Scripserunt enim viri dei ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι.

Hoc ipsum sunt [illegible]

Quod perinde est, ac si verba dictarissent

Christus dedit Apostolos et Euangelistas etc. vide Ephes. 4: 11

Inchoatis his literis addidit Dominus Coorte, quibus gratias ago pro corde ingenuum pro eorum. Quod curavit ut ea reddantur.

Mihi ad illud vetus, cujus Coorte praeipue hanc epistolam scribendam de eximio, ab biennio [illegible]
[illegible] egit in Anglia Iuvenis doctissimus, P. Joh. Fridericus Mieg, Amplissimi et Nobilissimi Viri, D. Lu[illegible]
[illegible] Mieg, Bibliocancellarii Heidelbergensis Filius. Is ortus ex Anglia à Parente jubente se con[illegible]
in celeberrimam [illegible] et [illegible] digressus [illegible]
[illegible] Petrus, nec Petrus, et [illegible] nobilissimus et Filii denique [illegible]
3 pag. [illegible] Theologia Studiosorum numero, qui cum illa Philologia Sacra, et Linguarum Orientalium [illegible]
solitos conjungunt. Ante hac [illegible] Baccalaureatus [illegible] et Cyn[illegible]
Fol. 739. tissimae, [illegible] Studiosis horum partibus, in Biblia, Rabbinica, Talmudica, Targumica, Masso[illegible]
Non [illegible] et [illegible] discendo [illegible] non [illegible] apprehendendo. [illegible]
et [illegible] Mieg, et [illegible] tempore illo degerunt, ut magis [illegible] maxime in Anglia, ubi [illegible]
[illegible] Syriaca, Arabica, Etiam omnia ita transivit, ut id sine jactura Studiosorum
Theologicorum fecerit, in quibus cum [illegible] et [illegible] Quod si ergo ad vos venerit, ut
[illegible] cum [illegible] et [illegible] vel [illegible] vel [illegible] Hoc juvare possunt, illud facias officiose et pera[illegible]
manere ergo. Ego sed [illegible] quidem in [illegible] D. Rabbi [illegible] et Hyacinth [illegible]
[illegible] juvenis. Ego quidem mea id [illegible] referrem. Fratris et Filii [illegible] Deinde plenius
se [illegible] et [illegible] [illegible] Sed [illegible] cum [illegible] bonae [illegible] cum [illegible]
[illegible] et [illegible]
Nunc [illegible] plura proxime scribam. Etiam ego et tu, [illegible] et pii laboribus, alii [illegible]
[illegible] omnibus [illegible] elementis [illegible] quibus [illegible] [illegible]
[illegible] omnibus omne complet Deus qui [illegible] omnia et in [illegible]

Johannes Buxtorfius

Vir Reverendo et Clariss. D. Joh. Gulielmo, S.S. Theol. Doctori et in Inclyta Academia Lugduno-Batava Professori celeberrimo. p. p.

Lugduni

Lugd. Bat.

[illegible] bibliothecae catalogus nondum [illegible]
Novum annum faustum nobis det Deus. Valete. Lugd. d. [illegible] Decemb. [illegible]
Vester